

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 82/14

Luxemburg, 12 iunie 2014

Hotărârea în cauza T-286/09
Intel Corp./Comisia

Tribunalul confirmă amenda de 1,06 miliarde de euro aplicată Intel întrucât a abuzat de poziția sa dominantă pe piața procesoarelor x86 între 2002 și 2007

Acțiunea Intel împotriva deciziei Comisiei a fost respinsă în totalitate

Prin decizia din 13 mai 2009¹, Comisia a aplicat fabricantului american de microprocesoare Intel o amendă de 1,06 miliarde de euro întrucât a abuzat, cu încălcarea normelor privind concurența ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European (SEE), de poziția sa dominantă pe piața procesoarelor² x86³. Comisia a dispus, pe de altă parte, ca Intel să pună capăt imediat acestei încălcări în ipoteza în care aceasta era încă în curs de desfășurare.

Potrivit Comisiei, Intel a abuzat de poziția sa dominantă pe piața mondială a procesoarelor x86 între octombrie 2002 și 2007, punând în aplicare o strategie destinată să excludă de pe piață pe singurul său concurent serios, Advanced Micro Devices, Inc. (AMD)⁴.

Comisia a considerat că Intel ocupa o poziție dominantă pentru motivul că deținea aproximativ 70% sau mai mult din cotele de piață și că era extrem de dificil pentru concurenți să intre și să se dezvolte pe piață din cauza caracterului nerecuperabil al sumelor care trebuiau investite în cercetare și dezvoltare, proprietate intelectuală și instalații de producție. Ținând seama de poziția sa dominantă puternică, Intel era un furnizor de procesoare x86 obligatoriu, clienții neavând altă alegere decât să se aprovizioneze de la ea pentru a-și acoperi o parte din nevoi.

Potrivit Comisiei, abuzul⁵ se caracteriza prin mai multe măsuri adoptate de Intel în privința propriilor clienți (fabricanți de calculatoare) și a distribuitorului european de aparate microelectronice Media-Saturn-Holding.

Astfel, Intel a acordat reduceri celor patru principali fabricanți de calculatoare (Dell, Lenovo, HP și NEC), cu condiția ca aceștia să achiziționeze de la Intel totalitatea sau cvasi-totalitatea procesoarelor lor x86. De asemenea, Intel a acordat plăți distribuitorului Media-Saturn cu condiția ca acesta din urmă să vândă exclusiv calculatoare echipate cu procesoare x86 de la Intel. Potrivit Comisiei, aceste reduceri și plăți au asigurat fidelitatea celor patru fabricanți menționați anterior și a Media-Saturn și au redus astfel în mod semnificativ capacitatea concurenților Intel de a rivaliza în ceea ce privește performanțele procesoarelor lor x86. Comportamentul anticoncurențial al Intel a contribuit astfel la reducerea alegerii oferite consumatorilor precum și la o motivație mai scăzută pentru inovații.

---

¹ Un rezumat al deciziei s-a publicat în Jurnalul Oficial C 227 din 22 septembrie 2009, p. 13. A se vedea de asemenea comunicatul de presă al Comisiei [IP/09/745](#) din 13 mai 2009 și [MEMO/09/400](#) din 21 septembrie 2009.

² Procesorul este o componentă esențială a oricărui calculator, atât pentru performanțele generale ale sistemului cât și pentru costul global al aparatului. Este adesea considerat „creierul” calculatorului. Fabricarea procesoarelor necesită instalații de vârf costisitoare.

³ Microprocesoarele utilizate în calculatoare pot fi regrupate în două categorii, și anume procesoarele x86 și procesoarele bazate pe o altă arhitectură. Arhitectura x86 este un standard conceput de Intel pentru microprocesoarele sale, care servește la funcționarea sistemelor de exploatare Windows și Linux. Windows este în principal legat la ansamblul instrucțiunilor x86.

⁴ Înainte de anul 2000 existau mai mulți fabricanți de procesoare x86. Cea mai mare parte dintre ei au dispărut totuși de pe piață.

⁵ Potrivit Comisiei, este vorba despre o încălcare unică și continuă.

În plus, Intel a acordat plăți celor trei fabricanți de calculatoare (HP, Acer și Lenovo) cu condiția ca aceștia să amâne sau să anuleze lansarea de produse echipate cu procesoare de la AMD și/sau să impună restricții la distribuirea acestor produse.

Pe baza Orientărilor din 2006, Comisia a stabilit amenda aplicată Intel la 1,06 miliarde de euro⁶. Este vorba despre amenda cea mai grea impusă vreodată de Comisie unei singure întreprinderi în cadrul unei încălcări a normelor de concurență.

Intel a sesizat Tribunalul cu o acțiune împotriva deciziei Comisiei. Intel solicită anularea acestei decizii sau cel puțin o reducere substanțială a amenzii⁷.

Prin hotărârea de astăzi, Tribunalul a respins acțiunea și a confirmat astfel decizia Comisiei.

Tribunalul constată în special că **reducerile acordate Dell, HP, NEC și Lenovo sunt reduceri de exclusivitate**. Asemenea reduceri sunt, atunci când sunt acordate de o întreprindere în poziție dominantă, incompatibile cu obiectivul unei concurențe nedenaturate pe piața comună. Astfel, ele nu se întemeiază – în afară de cazul unor împrejurări excepționale – pe o prestație economică care justifică un asemenea avantaj financiar, ci urmăresc să elimine sau să restrângă posibilitatea cumpărătorului de a-și alege liber sursele de aprovizionare și să împiedice accesul pe piață al altor producători. Acest tip de reducere constituie un abuz de poziție dominantă dacă nu există o justificare obiectivă pentru acordarea sa. **Reduceri de exclusivitate acordate de o întreprindere în poziție dominantă au, prin însăși natura lor, capacitatea de a restrânge concurența și de a elimina concurenții de pe piață**. Nu este deci necesar să se demonstreze capacitatea lor de restrângere a concurenței de la caz la caz în considerarea împrejurărilor speței.

Tribunalul relevă în această privință că, pentru a prezenta o ofertă atractivă, nu este suficient pentru un concurent să ofere clientului Intel condiții atractive pentru unitățile pe care le poate furniza el însuși. Acest concurent trebuie în același timp să compenseze faptul că clientul Intel riscă să piardă reducerea de exclusivitate ca urmare a faptului că a preferat să se aprovizioneze de la el. Pentru a prezenta o ofertă atractivă, concurentul trebuie deci să repartizeze reducerea pe care Intel o acordă pentru totalitatea sau cvasi-totalitatea nevoilor clientului (inclusiv nevoile pe care doar Intel, în calitate de furnizor obligatoriu, este în măsură să le satisfacă) doar asupra părții pe care este el însuși în măsură să o propună clientului.

Dat fiind faptul că reducerile de exclusivitate acordate de o întreprindere în poziție dominantă au, prin însăși natura lor, capacitatea de a restrânge concurența, **Comisia nu era obligată, contrar celor susținute de Intel, să procedeze la o apreciere a împrejurărilor speței pentru a demonstra că reducerile aveau ca efect concret sau potențial eliminarea concurenților de pe piață**.

Tribunalul constată în acest context că nu este necesar să se examineze potrivit unui test cunoscut în limba engleză sub denumirea „**as efficient competitor test**” dacă Comisia a verificat în mod corect capacitatea reducerilor de a elimina un concurent la fel de eficient ca și Intel. Concret, un asemenea test vizează să stabilească prețul la care un concurent la fel de eficient ca întreprinderea în poziție dominantă ar fi trebuit să-și ofere produsele pentru a despăgubi un client pentru pierderea reducerii acordate de întreprinderea în poziție dominantă. Cum reducerile de exclusivitate acordate de o întreprindere în poziție dominantă au, prin însăși natura lor, capacitatea de a restrânge concurența, Comisia nu era obligată să demonstreze, în cadrul unei analize a împrejurărilor speței, că reducerile acordate de Intel erau capabile să elimine AMD de pe piață. În plus, chiar în ipoteza în care concurentul ar fi fost în continuare în măsură să-și acopere costurile în pofida reducerilor acordate, această împrejurare nu ar însemna că nu a existat un efect de eliminare. Astfel, mecanismul reducerilor de exclusivitate este de natură să facă mai dificil accesul

⁶ Acest quantum a fost determinat pe baza valorii vânzărilor de procesoare x86 facturate de Intel unor întreprinderi stabilite pe piața SEE în perioada ultimului an al încălcării (3 876 827 021 de euro în 2007). Comisia a determinat apoi o proporție din această valoare în funcție de gravitatea încălcării (5% dintr-un maxim admisibil de 30%) înainte de a o multiplica cu numărul anilor încălcării (cinci ani și trei luni, ceea ce conduce la un factor de 5,5).

⁷ În prezenta cauză, Association for Competitive Technology a intervenit în susținerea Intel, în timp ce Union fédérale des consommateurs – Que choisir a intervenit în susținerea Comisiei.

pe piață pentru concurenții întreprinderii în poziție dominantă, chiar dacă acest acces nu este economic imposibil.

În ceea ce privește **plățile acordate Media-Saturn**, Tribunalul constată că este vorba despre același mecanism anticoncurențial ca și în cazul practicilor adoptate în privința fabricanților de calculatoare, dar într-un stadiu situat mai în avalul lanțului de aprovizionare. **Comisia nu era deci obligată să examineze, în considerarea împrejurărilor speței, dacă aceste plăți erau în măsură să restrângă concurența. Ea trebuia doar să demonstreze că Intel a acordat un stimul financiar supus unei condiții de exclusivitate.**

Chiar dacă s-ar presupune că Comisia ar fi fost obligată să demonstreze de la caz la caz că reducerile și plățile de exclusivitate acordate Dell, HP, NEC, Lenovo și Media-Saturn erau capabile să restrângă concurența, Tribunalul apreciază că Comisia a demonstrat această capacitate corespunzător cerințelor legale în cadrul analizei sale referitoare la împrejurările speței.

În ceea ce privește **plățile efectuate în favoarea HP, Acer și Lenovo** în scopul de a întârzia, de a anula sau de a restrânge comercializarea anumitor produse echipate cu procesoare AMD, Tribunalul constată că acestea erau susceptibile să facă mai dificil accesul pe piață pentru AMD. El constată deopotrivă că Intel a urmărit un obiectiv anticoncurențial, deoarece unicul interes pe care îl poate avea o întreprindere în poziție dominantă de a împiedica în mod precis comercializarea unor produse echipate cu un produs al unui concurent determinat este de a prejudicia acest concurent. Asemenea practici nu se încadrează în mod clar într-o concurență bazată pe merite. Aceste practici, denumite de Comisie „restricții propriu-zise”, constituie un abuz de poziție dominantă.

În ceea ce privește aspectul **dacă Comisia** era, din perspectiva dreptului internațional, **competentă teritorial** să sancționeze comportamentul anticoncurențial al Intel, Tribunalul observă că o asemenea competență poate fi constatată pe baza atât a punerii în aplicare cât și a efectelor comportamentului anticoncurențial în Uniune. Tribunalul constată în această privință că comportamentul reproșat Intel în decizia Comisiei era susceptibil să aibă un efect substanțial, imediat și previzibil în cadrul SEE. Comisia era deci competentă să sancționeze acest comportament.

Tribunalul constată în plus că **Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale existența reducerilor de exclusivitate și a restricțiilor propriu-zise reproșate în cadrul deciziei sale**. El respinge argumentele Intel vizând repunerea în discuție a constatărilor efectuate în această privință de Comisie.

Pe de altă parte, potrivit Tribunalului, **Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale că Intel a încercat să disimuleze natura anticoncurențială a practicilor sale și a pus în aplicare o strategie de ansamblu pe termen lung care urmărea împiedicarea accesului AMD la canalele de vânzări cele mai importante din punct de vedere strategic.**

În sfârșit, Tribunalul apreciază că **niciun argument prezentat de Intel nu permite să se concluzioneze că amenda aplicată are caracter disproporționat**. Dimpotrivă, este necesar să se considere că această amendă este adecvată în lumina împrejurărilor speței. Tribunalul relevă în special că Comisia a stabilit proporția valorii vânzărilor determinată în funcție de gravitate la 5%, ceea ce se situează în partea inferioară a proporției care poate ajunge până la 30%⁸. În plus, amenda echivalează cu 4,15% din cifra de afaceri anuală a Intel, ceea ce se situează cu mult sub plafonul prevăzut de 10%.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

---

⁸ A se vedea pentru calculul amenzii nota 6.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii nu este disponibil decât în engleză și în franceză. Textele se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării. Extrase ale hotărârii vor fi disponibile în toate celelalte limbi oficiale, cu excepția irlandezei.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3205

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106